

पूर्णिमा

तत्र स्त्रीसंसर्गनिषेधो यथा,—

“पूर्णासु योषित् परिवर्जनीया ॥”

इति तिथितत्त्वम् ।

“गुरौ पूर्णा च संयुक्ता सिद्धियोगाः प्रकीर्तिताः ॥”

इति ज्योतिःसारसंग्रहः ॥

पूर्णांक, स्त्री, वाङ्मयनामम् । तत्पर्यायः । पूर्णपात्रम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः । पूर्णानकमपि पाठः ॥

पूर्णावतारः, पुं, (पूर्णः अवतारः ।) वृषिंहः । रामः । यथा,—

“पूर्णां वृषिंहो रामश्च श्वेतद्वीपविराड्विभुः ।

परिपूर्णतमः कृष्णो वैकुण्ठे गोलके स्वयम् ॥

वैकुण्ठे कमलाकान्तो रूपभेदश्चतुर्भुजः ।

गोलोके गोकुले राधाकान्तोऽयं दिगुजः स्वयम् ॥

तस्यैव तेजो निवृत्तं चिन्तां कुर्वन्ति योगिनः ।

भक्ताः पादाब्जं तेजः कुतस्तेजस्विना विना ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ६ अध्यायः ॥

पूर्णिमा, स्त्री, नासाच्छिन्नोनामकपक्षी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पूर्णिमा, स्त्री, (पूर्णिः पूरणम् । पूर्णिं मिमीते इति । मा+कः । टाप् ।) पञ्चदशी तिथिः । तत्पर्यायः । पौर्णमासी २ । निशाकरे कलाहीने

या अशुभतिः ३ पूर्णे निशाकरे वा राका ४ । इत्यमरः ११।४।७-८ । पित्रा ५ चान्द्री ६ पूर्णमासी ७ अनन्ता ८ चन्द्रमाता ९ निरञ्जना १० ।

इति वाचस्पतिः ॥ पूर्णिमा ११ । इति ह्युचन्द्रः ॥ ज्योत्स्नी १२ इन्द्रमती १३ सिता १४ ।

इति राजनिषेधः ॥ वा विविधा । यथा,—

“राका चाशुभती चैव द्विविधा पूर्णिमा मता ।

पूर्णादितकलाहीने पौर्णमास्या निशाकरे ।

पूर्णिमाशुभती ज्ञेया पञ्चास्तमितभास्करे ।

यस्मात्तमनुमन्यन्ते देवताः पिष्टभिः सह ।

तस्मादशुभती नाम पूर्णिमा प्रथमा स्मृता ॥

यदा चास्तमिते सूर्ये पूर्णचन्द्रस्य चोन्नतः ।

युगपत् सोत्तरा रागात्तदाशुभतिपूर्णिमा ।

राकान्तामनुमन्यन्ते देवताः पिष्टभिः सह ।

रञ्जनाच्चैव चन्द्रस्य राकेति कवयोऽनुवन् ॥”

इति देवीपुराणम् ॥*॥

वा चन्द्रस्य तिथिः । यथा,—

“तस्य ब्रह्मा ददौ प्रीतः पौर्णमासीं तिथिं

प्रभुः ।

तस्यासृष्टोऽप्येद्राजं क्लमर्षं प्रतिपादयेत् ॥

न चात्राहारश्च भवेत्तस्य ज्ञानं प्रयच्छति ।

कान्तिं पृष्टिश्च राजेन्द्र । धनं धान्यञ्च केवलम् ॥”

इति ब्राह्मपुराणे सोमोत्पत्तिरहस्यम् ॥*॥

तस्यां जातफलम् ।

“कन्दर्पतुल्यो युवतीप्रियश्च

न्यायाप्रवित्तः सततं सहर्षः ।

सूरो बली शास्त्रविचारदक्ष-

श्चेत् पूर्णिमा जन्मनि यस्य जन्तोः ॥”

इति कोट्टीप्रदीपः ॥*॥

पूर्णिमा

वा चतुर्दशीयुक्ता याज्ञा युग्मात् । यमः ।

“पचान्ते खोतसि स्वायात्तेन नायाति मत्-
पुरम् ॥”

विष्णुः ।

“दृश्येते संहितौ यस्यां दिवि चन्द्रदृश्यते ।

पौर्णमासी तु महती ज्ञेया संवत्सरे तु सा ॥

तस्यां ज्ञानोपवासाभ्यामक्षयं परिकीर्तितम् ॥”

संहितौ माससंज्ञाविशेषनिमित्तकत्तिकादि-

नक्षत्रगतौ । महाकार्तिकादिदर्शनात् । तथा

च राजमार्गके ।

“माससंज्ञे यदा ऋक्षे चन्द्रः संपूर्णमण्डलः ।

गुरुणा याति संयोगं वा तिथिमंडलौ स्मृता ॥”

स्कान्दमातृस्यथोः ।

“पौर्णमासीषु चैतासु माससंज्ञितासु च ।

एतासां ज्ञानदानाभ्यां फलं दृश्यगुणं स्मृतम् ॥”

वैशाखीमधिकृत्य यमः ।

“गौरान् वा यदि वा कृष्णांस्तितान् चौद्रेण

संयुतान् ।

प्रीयतां धर्मराजेति पिष्टृन्वेवांश्च तर्पयेत् ॥

यावज्जीवकतं पापं तत्तच्छयादेव नश्यति ।

अव्यायुतश्च तिष्ठेच्च स्वर्गलोके न संशयः ॥*॥

ब्रह्मपुराणे ।

“महाज्येष्ठान्दु यः पश्यन् पुरुषः पुरुषोत्तमम् ।

विष्णुलोकमवाप्नोति मोक्षं गङ्गासुमञ्जनात् ॥*॥

येन्द्रे गुरुः शशी चैव प्राजापत्ये रविस्तथा ।

पूर्णिमा गुरुवारिण महाज्येष्ठौ प्रकीर्तिता ॥”

अनुराधास्यगुरावपि ।

“येन्द्रे मैत्रे यदा जीवस्तत्पञ्चदशके रविः ।

पूर्णिमा शक्रचन्द्रेण महाज्येष्ठौ प्रकीर्तिता ॥”

अनुराधास्यचन्द्रेऽपि । यात्रभूतिः ।

“येन्द्रे चैव त्वथवा मैत्रे गुरुचन्द्री यदा स्थितौ ।

पूर्णिमा ज्येष्ठमासस्य महाज्येष्ठौ प्रकीर्तिता ॥”

राजमार्गके ।

“ज्येष्ठे संवत्सरे चैव ज्येष्ठमासस्य पूर्णिमा ।

ज्येष्ठमिनेन समायुक्ता महाज्येष्ठौ प्रकीर्तिता ॥”

ज्येष्ठसंवत्सरश्च ।

“ज्येष्ठान्त्योपगो जीवे वर्षे स्वाच्छक्रदेवतम् ॥”

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तो याज्ञः । संवत्सरोऽत्र

वत्सरो बोध्यः । न तु संवत्सरादिपञ्चकान्तगत-

वर्षविशेषः । ज्येष्ठ इति विशेषणस्य वैयर्थ्या-

पत्तेः । संवत्सरे यदि स्वास्ति ति पाठः काव्य-

निकः । प्रपञ्चस्तु मलभासतत्त्वेऽनुसन्धेयः ॥*॥

विष्णुधर्मोत्तरब्रह्मपुराणयोः ।

“मासि ज्येष्ठे तु संप्राप्ते नक्षत्रे शक्रदेवते ।

पौर्णमास्यां तदा ज्ञानं सर्वपापं हरेत्तथाः ।

तस्मिन् काले तु ये मर्त्याः पश्यन्ति पुरुषोत्तमम् ।

बलभद्रं सुभद्राश्च ते यान्ति पद्मसययम् ॥”

स्कन्दपुराणे ।

“ज्येष्ठामहश्चावतीर्णस्तत्पुण्यां जन्मवासरम् ।

तस्यां मे क्षपणं कुर्यान्महाज्ञानविधानतः ॥

ज्येष्ठां प्रातःज्ञानकाले ब्रह्मणा संहितश्च मान् ।

रामं सुभद्रां संज्ञाय मम लोकमवाप्नुयात् ॥”

पूर्णिमा

विष्णुधर्मोत्तरे ।

“पौर्णमासी तथा माघी श्रावणी च नरोत्तमः ।

प्रौष्ठपद्यामतीतायां तथा कृष्णा त्रयोदशी ॥

एतांस्तु श्राद्धकालान् वै नित्यानाह प्रजा-
पतिः ॥”

तत्र पूज्यदिने सङ्गवलाभे रौहिण्यलाभे वा पर-
दिने सङ्गवलाभे पूज्यदिने श्राद्धम् ।

“कृष्णपक्षस्य पूर्णांशे श्राद्धं कुर्याद्विचक्षणः ।

कृष्णपक्षपाराह्णे तु रौहिण्यनु न लक्षयेत् ॥”

इति वायुपुराणवचनात् ॥

उभयदिने सङ्गवलाभे परदिने ।

“शुक्लपक्षे तिथिर्माहा यस्यामभ्युदितो रविः ।

कृष्णपक्षे तिथिर्माहा यस्यामस्तमितो रविः ॥”

इति विष्णुधर्मोत्तरात् ॥

एवमक्षयहततीथादावपि ॥*॥ आषाढकार्तिक-

माघपौर्णमासीषु दानभावश्यकम् । तथा चायो-

ध्याकाश्च भरतश्रपथे ।

“आषाढी कार्तिकी भाघी तिथयः पुण्यसम्भवाः ।

अप्रदानवतो यान्तु यस्यार्थोऽनुमतो गतः ॥”

अप्रदानवतो दानरहितस्थेतास्तिथयो यान्तु

आर्यैः श्रीरामचन्द्रो गतो यस्यानुमतः इत्य-

न्ययः । उत्तरवाक्ये यच्छब्दान् तच्छब्दापेक्षा ॥

अथ कोजागरकृतम् । कल्पतरौ ब्रह्मपुराणम् ।

“आश्वयुष्यां पौर्णमास्यां निकुम्भो बालुका-

श्चावत् ।

आयाति सेनया साहं कृत्वा शुद्धं सुदारुणम् ॥

तस्मात्तत्र नरेमार्गाः स्वगेहस्य समीपतः ।

शोधितव्याः प्रयत्नेन भूषितव्याश्च भूषणैः ॥

पुष्पार्घ्यफलमृत्प्राप्तसर्षपप्रकरैस्तथा ।

वेश्मानि भूषितव्यानि नानावर्णैर्विशेषतः ॥

सुसातेरनुलिप्तैश्च नरेभ्यां सवान्यवैः ।

दिव्या तत्र न भोक्तव्यं मनुष्यैश्च विवेकिभिः ॥

स्त्रीबालदृष्टमखैश्च भोक्तव्यं पूजितैः सुरैः ॥”

पूजितैः सुरैरिति विशेषणं हतीया । तेन पूजित-

सुरैरित्यर्थः ।

“पूज्याश्च सफलेः पत्रैस्तथा हारोर्द्धभित्तवः ।

हारोपान्ते सुदीप्तसु संपूज्यो ह्यववाहनः ॥

यवाजतघृतोपेतैस्तक्षुलैश्च सुतर्पितः ।

संपूजितयः पूर्णैः पयसा पायसेन च ॥

रुद्रः सभायः स्कन्दश्च तदा नन्दीशरो मुनिः ।

गोमहिः सुरभिः पूज्या ह्यागवद्भिर्हृताश्रनः ॥

उरभ्वद्भिर्वरुणो गजवद्भिर्विनायकः ।

पूज्यः सायैश्च रेवन्तो यथाविभवविस्तरेः ॥

ततः पूज्यो निकुम्भोऽपि समार्षेस्तिलतक्षुलेः ।

सुगन्धिभिर्घृतोपेतैः कशरादौश्च भूरिभिः ॥

ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु भोक्तव्यं मधुवर्जितम् ।

वह्निपार्श्वगतैर्नया दृष्ट्वा क्रीडाः पृथग्विधाः ॥”

ततश्च हारोर्द्धभित्तियवाहनपूज्यैश्च सभायैश्च रु-

स्कन्दनन्दीश्वरसुनयः सर्वैरेव पूज्याः । हारोर्द्ध-

भित्तियवोऽत्र बहुवचनान्तः । नन्दीश्वरसुनि-

रेकः । गोमता सुरभिः । ह्यागवता हुताश्रनः ।

मेषवता वरुणः । हस्तिमता विनायकः । अश्व-